

XLIII.

Betrænkning

over

Forslag til Lov om Ryskfredning.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 21de Marts 1901.)

Det foreliggende Lovforslag hviler paa den Grundsætning, som blev gjort gældende i Landstingsudvalgets Betænkning af 26de Marts f. A. og den af Tinget den 30te f. M. vedtagne motiverede Dagsorden, at Staten i Kraft af sin Højhedsret har en Pligt til at forhindre saadanne Foretagender paa Søterritoriet, som vilde medføre Skade paa Ryskejendommene, og at den derfor bør tilvejebringe en Ordning, der paa den ene Side skaffer Rysstejerne den fornødne Sikkerhed mod Bestadigelse af Rysten, og paa den anden Side tager det fornødne Hensyn til, at der ved de til Fredning af Rysten trufne Foranstaltninger ikke lægges Stenfiskere og Sandgravere unødvendige Hindringer i Vejen for deres Virksomhed.

Denne Grundsætning er i Lovforslaget søgt gennemført paa den Maade, at der fra det offentliges Side skal tilvejebringes en Ordning af Ryskfredningen paa alle Landets Ryster uafhængig af den enkelte Rysstejers Forgodtbefindende. I dette Øjemed foreslaas, at der af Landbrugsministeren skal ansættes en Rysinspektør, som periodisk skal foretage Undersøgelser af alle Landets Ryster og særskilt for hvert Amt fremsætte Forslag til de Foranstaltninger, han maatte anse

nødvendige for at beskytte Rysten. Derefter skal det ved Landbæfenskommissionskendelser afgøres, hvorvidt Fredning skal finde Sted, og Bekendtgørelser herom udgaa gennem Lovtidenden. Disse Bekendtgørelser skulle kun gælde i 5 Aar, hvorefter hele Sagen skal tages op paa ny, hvorhos det dog efter Forløbet af 1 Aar fra Bekendtgørelsernes Udstedelse skal staa saabel Landbrugsministeren som enhver, der ellers mener, at der bør foretages Forandringer, frit for at forlange afholdt en ny Landbæfenskommissionsforretning.

Udvalget er enig i, at der ved offentlig Foranstaltning bør søges gennemført en Ordning af Ryskfredningen amtsvis, da den nuværende Ordning er aldeles ufyldstigende baade for Rysstejerne og for Stenfiskere og Sandgravere, i hvilken Henseende man tillader sig at henvise til Udvalgsbetænkningen af 26de Marts f. A. (Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg B. Sp. 1821—32). Det erkender ogsaa, at en tilfredsstillende Ordning vil kunne tilvejebringes paa den af Regeringen foreslaaede Maade, og fra visse Sider i Udvalget har der været Tilbøjelighed til ganske at slutte sig hertil. Men fra anden Side er det blevet gjort gældende, at